

การประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของ
นักศึกษาต่อเทคนิคการเขียนเค้าโครง

**The Self-Assessment of the Students on English Paragraph Writing
Competencies and Opinions towards Outline Technique**

มลฤดี สิทธิชัย

มหาวิทยาลัยทักษิณ

Monruedee Sittichai

Thaksin University, Thailand

E-mail: mrsthongsri.m@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสมผสานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลการประเมินตนเองต่อสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนด้วยเทคนิคการเขียนเค้าโครง 2) ค้นหาประเด็นการเขียนย่อหน้าที่นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะมากที่สุดและน้อยที่สุด และ 3) สสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไขปัญหาของการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ จากมหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง จำนวน 61 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้า และแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไขปัญหาในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง การวิเคราะห์และรายงานข้อมูลเชิงปริมาณใช้ค่าสถิติพรรณนา ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์และรายงานผลข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหาและการบรรยาย ผลการวิจัยพบว่า 1) ค่าเฉลี่ยการประเมินตนเองของนักศึกษาต่อสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษด้วยการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครงหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน 2) ประเด็นการเขียนย่อหน้าที่มีการพัฒนาสมรรถนะมากที่สุด ได้แก่ การใช้คำเชื่อม การควบคุมความคิด และความเป็นหนึ่งเดียว ประเด็นการเขียนย่อหน้าที่มีการพัฒนาสมรรถนะน้อยที่สุด ได้แก่ ความราบรื่นของย่อหน้า กลไกการเขียน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน และการใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ และ 3) นักศึกษาเห็นความสำคัญของเทคนิคการเขียนเค้าโครงต่อการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ แต่ยังพบปัญหาเกี่ยวกับการใช้โครงสร้างประโยค ไวยากรณ์ และคำศัพท์ นักศึกษาแก้ปัญหาโดยการเรียนรู้และทบทวนโครงสร้างและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การสอบถามความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และการใช้พจนานุกรม

* วันที่รับบทความ : 14 มกราคม 2567; วันแก้ไขบทความ 31 มกราคม 2567; วันตอบรับบทความ : 1 กุมภาพันธ์ 2567

Received: January 14 2024; Revised: January 31 2024; Accepted: February 1 2024

คำสำคัญ: การประเมินตนเอง; เทคนิคการเขียนเค้าโครง; การเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ

Abstract

The purposes of this mixed-method study were 1) to compare students' self-assessment towards paragraph writing competencies before and after learning outline technique, 2) to find out students' competencies focusing on paragraph writing aspects which were most and least developed, and 3) to investigate students' opinions towards the importance of the outline technique, problems, and solutions when using the technique. Using a purposive sampling technique, the samples of the study were 61 English major students from a public university. The research instruments were the 5-point Likert scale questionnaires relating to the students' self-assessment on paragraph writing competencies before and after learning the outline technique and the open-ended questionnaire relating to the importance of the outline technique, problems, and solutions while using such technique. Concerning the quantitative data analysis and report, descriptive statistics that included mean scores and standard deviation were applied. Regarding the qualitative data analysis and report, content analysis and description were used. The findings showed that 1) after learning the outlining technique, the mean scores of the students' self-assessment on paragraph writing competencies was higher than that before learning, 2) the competencies relating to paragraph writing aspects being most developed involved using connectors, controlling ideas, and a unified paragraph whereas the competencies being least developed were paragraph cohesion, using writing mechanics, capitalization and punctuation, and using sentence structures and grammar, and 3) the students saw the importance of the outline technique for writing a paragraph but still had some problems on using sentence structures, grammar, and vocabulary. Due to these problems, additional learning and reviewing on English sentence structures and grammar, asking other classmates for opinions, and using dictionaries were used as solutions.

Keywords: Self-assessment; Outline technique; English paragraph writing

บทนำ

ทักษะการเขียนมีความสำคัญต่อการเรียนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม การเขียนมีกระบวนการที่ยุ่งยากและซับซ้อน อีกทั้งผู้เขียนยังต้องใช้ทักษะความรู้และทักษะทางปัญญา การเขียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศจะเป็นทักษะทางภาษาที่ยากที่สุดสำหรับผู้เรียน การสอนการเขียนในชั้นเรียนถูกปรับเปลี่ยนจากวิธีการสอนที่เน้นผลงาน (Product-Based Approach) มาเป็นวิธีการสอนที่เน้นกระบวนการ (Process-Based Approach) (Brammer, 2007: 71-85; Negari, 2011: 299-307) กล่าวว่างค์ประกอบที่ก่อให้เกิดความยุ่งยากในการเขียนแก่ผู้เรียน ได้แก่ กระบวนการเขียนที่มีหลายขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนก่อนการเขียนจนถึงขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขการเขียน ในแต่ละขั้นตอน ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ความรู้ ทักษะและความสามารถที่หลากหลาย เช่น ทักษะการเขียนเค้าโครง ความรู้ไวยากรณ์และโครงสร้างการเขียนที่ดี การเขียนให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีความคล่องแคล่ว (Crème & Lea, 2003) เห็นได้ชัดเจนว่าถึงแม้ว่าทักษะการเขียนจะมีความสำคัญ แต่ก็เป็นทักษะที่ยาก เพราะมีกระบวนการและมืองค์ประกอบหลาย

ประการ ดังนั้น การวิจัยนี้จึงมีความตั้งใจหาวิธีการหรือเทคนิคที่ช่วยลดความยากในการเขียน เพื่อให้ นักศึกษา สามารถพัฒนาการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนระดับสูงขึ้นไปให้มีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ตาม Duigu (2003) พบว่า ในการเขียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบ ข้อผิดพลาดต่าง ๆ เช่น ไม่มีประโยคแสดงหัวข้อ (Topic sentence) การเขียนที่มีประโยคสนับสนุน (Supporting sentences) ไม่เพียงพอต่อการขยายความและความเข้าใจของผู้อ่าน นอกจากนี้ การศึกษาของ Darus & Subramanian (2009 : 483-495) พบว่า ผู้เรียนละเอียดองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ดีในการเขียน เช่น ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Unity) การร้อยเรียงประโยคต่าง ๆ อย่างเหมาะสม (Coherence) และการ เรียบเรียงความคิด (Organization) รวมถึงขาดการวางโครงสร้างการเขียนที่ดี จึงทำให้การเขียนมีความ คลุมเครือ ผลที่ตามมาคือผู้อ่านเกิดความสับสน เกิดความสงสัยหรือเกิดความไม่เข้าใจ ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่ กล่าวมานี้เป็นสาเหตุของการเขียนที่มีคุณภาพต่ำ พอสรุปได้ว่า การสอนการเขียนที่ไม่ประสบความสำเร็จอาจ เป็นเพราะว่าผู้เรียนขาดความรู้หรือการฝึกอย่างเพียงพอจึงทำให้ละเอียดหรือลืมน้องประกอบที่ดีในการเขียน ทำให้เกิดข้อผิดพลาดต่าง ๆ หน้าที่หลักในการให้ความรู้ความเข้าใจเรื่ององค์ประกอบที่ดีของการเขียนด้านต่าง ๆ แก่ผู้เรียนเป็นหน้าที่ของผู้สอนโดยตรง ดังนั้น งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงมุ่งส่งเสริมความรู้เพื่อพัฒนาความสามารถ ในการเขียนย่อหน้าของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษโดยเน้นองค์ประกอบของการเขียนย่อหน้าที่ดี ได้แก่ การเริ่มต้นย่อหน้าด้วยประโยคแสดงหัวข้อ การเขียนประโยคสนับสนุนที่สอดคล้องกับการควบคุมความคิดใน ประโยคแสดงหัวข้อที่เพียงพอต่อความเข้าใจของผู้อ่าน การเขียนประโยคสรุปท้ายย่อหน้า การเรียบเรียงความคิดที่ดี ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีความราบรื่น

ความรู้และสมรรถนะในการเขียนย่อหน้าถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเขียนในระดับที่สูงขึ้น เช่น การ เขียนเรียงความ และการเขียนเชิงวิชาการ Oshima & Hogue (2007) แบ่งการเขียนเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ก่อนการเขียน (Prewriting) การออกแบบและเรียบเรียง (Organizing) การเขียน (Writing) และการ ปรับปรุงแก้ไข (Revising) แต่ละขั้นตอนมีความสำคัญพอ ๆ กัน ก่อนการเขียนเป็นขั้นตอนที่สำคัญกับการ สร้างความคิด ซึ่งหากผู้เรียนขาดความคิด (Ideas) ก็จะเป็นปัญหาในขั้นตอนต่อ ๆ ไป โดยก่อนการเขียนมี กิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การระดมสมอง (Brainstorming) การรวบรวมรายการ (Listing) และการ อภิปราย (Discussing) อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนมีความคิดมากมายในการเขียน แต่ไม่รู้วิธีการจัดระบบหรือ เรียบเรียงความคิดที่ดี ย่อมส่งผลโดยตรงต่อผู้เรียนในขั้นตอนการเขียน Oshima & Hogue (2007) กล่าวว่า การเขียนเค้าโครง (Making an outline) เป็นเทคนิคสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนจัดการกับความคิดได้อย่างมี ประสิทธิภาพ การมีเค้าโครงก่อนการเขียนช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดการกับความคิดและทำให้มั่นใจว่าจะไม่ลืม เขียนประเด็นสำคัญต่าง ๆ เกี่ยวกับหัวข้อที่เขียนอีกด้วย เห็นได้ชัดเจนว่า เทคนิคการเขียนเค้าโครงมี ความสำคัญกับการเขียนมาก ผู้วิจัยนี้จึงเลือกการเขียนเค้าโครงเป็นเทคนิคการสอนหลักในการพัฒนา ความสามารถในการจัดการความคิดก่อนการเขียนให้เป็นระบบให้แก่ นักศึกษา

เทคนิคการเขียนดูจะเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับผู้เรียนในการเอาชนะปัญหาหรือความยากในการเขียน การเขียนเค้าโครงเป็นเทคนิคหนึ่งในขั้นก่อนการเขียนที่มีประสิทธิภาพและใช้กันอย่างแพร่หลายเพื่อช่วยจัดการความคิด Goose (2001); David (2004); Donahue (2007) กล่าวว่า ผู้เรียนที่คุ้นเคยกับการเขียนเค้าโครง สามารถสร้างการเขียนที่มีคุณภาพ ช่วยให้การเขียนเสร็จเร็วขึ้น และช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงการใช้ไวยากรณ์ให้ดีขึ้นด้วย การศึกษาของ Tazky (2018 : 202-210) พบว่า เทคนิคการเขียนเค้าโครงช่วยให้ผู้เรียนเรียบเรียงความคิด มีการเชื่อมโยงความคิดของแต่ละประโยคเป็นอย่างดี สามารถแก้ปัญหาคำย่อความ ความคิดสู่การเขียน จึงทำให้การเขียนมีคุณภาพ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ Crème & Lea (2003) ที่พบว่า เทคนิคการเขียนเค้าโครงสามารถช่วยให้การเขียนของผู้เรียนดีขึ้นถึง 75 เปอร์เซ็นต์ และช่วยให้การเขียนมีความราบรื่น ช่วยให้ผู้เรียนแสดงใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุนเกี่ยวกับหัวข้อที่เขียนได้อย่างมีเหตุผลและเป็นระบบ พอสรุปได้ว่า การเขียนเค้าโครงเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพ งานวิจัยนี้จึงมุ่งสอนและฝึกฝนเทคนิคการเขียนเค้าโครงให้กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษอย่างจริงจัง เพื่อให้ นักศึกษามีกระบวนการเขียนย่อหน้าที่มีการเรียบเรียงความคิดที่ดี ชัดเจน และเป็นระบบ

การประเมินผลความรู้ สมรรถนะ หรือความก้าวหน้าทางภาษาอังกฤษโดยส่วนมากประเมินโดยผู้สอน อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบัน การประเมินตนเอง (Self-assessment) ของผู้เรียนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิธีการประเมินที่มีประสิทธิภาพ Boud (2000 : 151-167) และ Zimmerman (2002: 64-70) กล่าวว่า การประเมินตนเองคือ ความสามารถในการระบุจุดแข็งและจุดอ่อน และประเด็นที่ต้องการพัฒนาการปฏิบัติงานหรือความสามารถของตนเอง การศึกษาของ Purwanti (2015: 97-116) และ Taufik, Bambang & Cahyono (2016 : 80-89) พบว่า การประเมินตนเองสามารถแก้ไขปัญหาข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการเขียนได้ ช่วยให้ผู้เรียนรู้ความก้าวหน้าในการเขียนของตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความตระหนัก (Awareness) เกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเขียน การปรับพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เข้ากับจุดแข็งและจุดอ่อนของตัวเอง และผู้เรียนยังมีทัศนคติเชิงบวกต่อการใช้การประเมินตนเองในการเขียนอีกด้วย จะเห็นได้ว่า การประเมินตนเองสามารถระบุจุดอ่อนและจุดแข็งในการเขียนของผู้เรียนได้ ผลของการประเมินตนเองยัง สร้างเด็กให้เก่งขึ้น ธันยวิษ วิเชียรพันธ์ (2564) กล่าวว่า ผลของการประเมินตนเอง สร้างเด็กที่เก่งขึ้น แม้ว่าผลลัพธ์ที่ได้จากการประเมินตนเองจะเป็นตัวเลข แต่ไม่ได้นำไปใช้เพื่อตัดสินความเก่งหรือความอ่อนของผู้เรียน แต่เพื่อดูพัฒนาการของแต่ละทักษะว่ามีขึ้นมีลงอย่างไร การประเมินตนเองจะเข้ามามีบทบาทในการเรียนรู้แบบฐานสมรรถนะมากขึ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงประยุกต์หลักการของการประเมินตนเองมาใช้กับนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษด้วยการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษตามองค์ประกอบต่าง ๆ ของการเขียนก่อนและหลังการเรียนด้วยเทคนิคการเขียนเค้าโครง เพื่อให้ นักศึกษารู้จุดอ่อน จุดแข็ง และประเด็นทางการเขียนที่ยังต้องได้รับการพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น ผู้วิจัยหวังว่า การประเมินตนเองจะช่วยให้ นักศึกษาเกิดความตระหนักเกี่ยวกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่ดีและทำให้ผลิการเขียนย่อหน้าที่มีคุณภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบการประเมินตนเองต่อสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง 2) ค้นหาประเด็นการเขียนย่อหน้าที่นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะมากที่สุดและน้อยที่สุด และ 3) สืบหาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไขปัญหาของการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นแบบผสมผสาน (Mixed-Method) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นหลัก และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) สนับสนุนเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึก

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 2 กลุ่ม จำนวน 61 คน ที่ลงทะเบียนรายวิชาการเขียนย่อหน้าในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง

2. เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง และแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไขปัญหาหลังการเรียนด้วยเทคนิคการเขียนเค้าโครง โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

แบบสอบถามการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง มี 2 ชุด ได้แก่ แบบสอบถามการประเมินตนเองก่อนเรียนและแบบสอบถามการประเมินตนเองหลังเรียน โดยแบบสอบถามทั้ง 2 ชุดเป็นฉบับเดียวกัน และเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับตามรูปแบบของลิเคิร์ต ข้อคำถามในแบบสอบถามการประเมินตนเองสร้างขึ้นจากองค์ประกอบของการเขียนย่อหน้าและกระบวนการของเทคนิคการเขียนเค้าโครง จำนวน 10 ข้อ โดยนักศึกษาต้องประเมินระดับสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ จาก 5 (มากที่สุด) 4 (มาก) 3 (ปานกลาง) 2 (น้อย) จนถึง 1 (น้อยที่สุด) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการประเมินตนเองให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ช่วยตรวจสอบความถูกต้องเชิงเนื้อหา ความถูกต้องและความเหมาะสมของข้อคำถาม โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยค่าความสอดคล้องที่ได้เท่ากับ 1 ส่วนแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไขปัญหาหลังการเรียนด้วยเทคนิคการเขียนเค้าโครงเป็นคำถามแบบปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน โดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง IOC โดยค่าความสอดคล้องที่ได้เท่ากับ 1

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนก่อนเรียน ขั้นตอนระหว่างเรียน และขั้นตอนหลังการเรียนด้วยเทคนิคการเขียนเค้าโครง แต่ละขั้นตอนมีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ขั้นตอนก่อนการเรียน

ในคาบแรกของการเปิดภาคเรียน ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ให้นักศึกษากลุ่มตัวอย่างรับทราบ และขอความยินยอมในการเป็นผู้เข้าร่วมการวิจัย จากนั้น ให้นักศึกษาทำแบบสอบถามการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษก่อนเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง

3.2 ขั้นตอนระหว่างการเรียน

ผู้วิจัยสอนองค์ประกอบและวิธีการของเทคนิคการเขียนเค้าโครง จำนวน 1 สัปดาห์ จากนั้นฝึกให้ผู้เรียนใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครงกับการเขียน 5 ประเภท ได้แก่ การเขียนอธิบายกระบวนการ การเขียนอธิบายคำจำกัดความ การเขียนอธิบายสาเหตุและผลลัพธ์ การเขียนอธิบายความเหมือนและความแตกต่าง และการเขียนแสดงความคิดเห็น โดยใช้เวลาสอนย่อหน้าแต่ละประเภท 1 สัปดาห์ ๆ ละ 4 ชั่วโมง รวมเวลาในการสอนทั้งหมด 6 สัปดาห์ รวมทั้งหมด 24 ชั่วโมง โดยขั้นตอนการสอนบูรณาการมาจากเทคนิค Scaffolding ซึ่งเป็นเทคนิคที่เน้นการให้ตัวอย่างที่ชัดเจน การให้การสนับสนุนแล้วค่อย ๆ ลดการช่วยเหลือผู้เรียน และการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-Operative Learning) ซึ่งเน้นการจัดกิจกรรมที่ให้นักศึกษาร่วมกันแลกเปลี่ยนความรู้และความคิด และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

การสอนการเขียนย่อหน้าด้วยเทคนิคการเขียนเค้าโครง มี 8 ขั้นตอน ดังนี้ 1) การแสดงตัวอย่างย่อหน้าและการทำความเข้าใจเนื้อหาในตัวอย่าง ใช้เวลาประมาณ 20 นาที 2) การระบุประโยคแสดงหัวข้อ (หัวข้อและการควบคุมความคิด) ประโยคสนับสนุน (ประเด็นสำคัญและประโยคขยายความ) และประโยคสรุป (ระบุประเภทของประโยคสรุป) ใช้เวลาประมาณ 10 นาที 3) การนำเสนอประเด็นทางโครงสร้างทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับการเขียนย่อหน้าแต่ละประเภท ใช้เวลาประมาณ 40 นาที 4) การฝึกเขียนเค้าโครงจากหัวข้อที่กำหนดเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน โดยทดสอบความสามารถของผู้เรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ใช้เวลาประมาณ 30 นาที 5) การนำเสนอและการอภิปรายการเขียนเค้าโครงของแต่ละกลุ่ม ใช้เวลาประมาณ 30 นาที 6) การเขียนประโยคสนับสนุนเพื่อขยายความประเด็นหลักและการใช้คำเชื่อมประโยคและคำเชื่อมความคิด ใช้เวลาประมาณ 50 นาที 7) การนำเสนอย่อหน้าที่สมบูรณ์ โดยให้ตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำเสนอบนเครื่องฉายภาพแบบทาบแสง ใช้เวลาประมาณ 30 นาที 8) การตรวจสอบและการอภิปรายความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและความราบรื่นของแต่ละย่อหน้าร่วมกัน ใช้เวลาประมาณ 30 นาที อย่างไรก็ตาม เนื่องจากเวลาในห้องเรียนมีจำกัด ผู้สอนจึงมอบหมายงานรายบุคคลให้ทำนอกห้องเรียน โดยให้เขียนเค้าโครงตามหัวข้อใหม่ที่กำหนด ซึ่งผู้เรียนสามารถเลือกหัวข้อตามความสนใจ โดยให้ส่งเค้าโครงภายใน 3 วัน จากนั้นเขียนย่อหน้าตามเค้าโครงที่เขียนไว้ และให้ส่งย่อหน้าที่สมบูรณ์ภายใน 4 วัน

3.3 ขั้นตอนหลังการเรียน

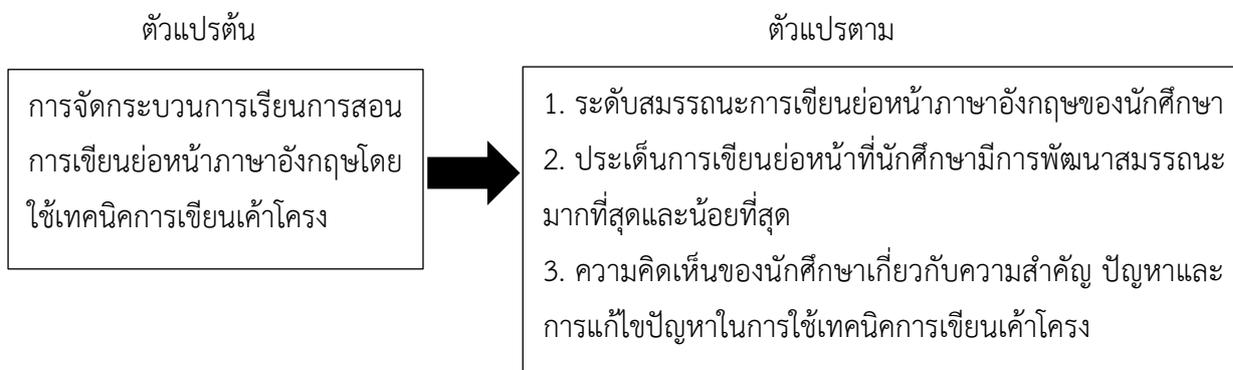
หลังสิ้นสุดการเรียนการสอนและฝึกใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครงเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ในสัปดาห์ต่อมา ผู้วิจัยให้นักศึกษาทำแบบสอบถามการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง และแบบสอบถามความคิดเห็นด้านความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไขปัญหาการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน มาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ด้วยโปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าคะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง จากนั้นนำมาแปลความหมายเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณ ส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามความคิดเห็นแบบปลายเปิดด้านความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไข้ปัญหาในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง ผู้วิจัยนำข้อมูลทั้งหมดมารวบรวม จัดกลุ่ม วิเคราะห์ และตีความ เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงคุณภาพ และเขียนรายงานโดยการบรรยาย การวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ โปรแกรม SPSS เพื่อหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ได้กำหนดเกณฑ์การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย (รัตนะ บัวสนธ์, 2564) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00	หมายถึง มีสมรรถนะมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49	หมายถึง มีสมรรถนะมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49	หมายถึง มีสมรรถนะปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49	หมายถึง มีสมรรถนะน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49	หมายถึง มีสมรรถนะน้อยที่สุด

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักศึกษาต่อเทคนิคการเขียนเค้าโครง นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานการประเมินตนเองของนักศึกษาต่อสมรรถนะการเขียนย่อหน้าก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง

สมรรถนะการเขียนย่อหน้า	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.
1. การเขียนประโยคแสดงหัวข้อของย่อหน้าประเภทต่าง ๆ	2.66	0.96	4.36	0.66
2. การกำหนดหัวข้อและการควบคุมความคิดในประโยคแสดงหัวข้อ	2.33	0.99	4.34	0.60
3. การเขียนประโยคสนับสนุนที่เป็นประเด็นหลักโดยสอดคล้องกับการควบคุมความคิด	2.38	1.28	4.19	0.68
4. การเขียนขยายความประเด็นหลักให้เพียงพอและง่ายต่อความเข้าใจของผู้อ่าน	2.59	0.97	4.21	0.75
5. การเขียนประโยคสรุปแบบต่าง ๆ	2.49	1.07	4.16	0.73
6. การเขียนย่อหน้าที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	1.98	1.05	3.95	0.83

สมรรถนะการเขียนย่อหน้า	ก่อนเรียน		หลังเรียน	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
7. การเรียบเรียงประโยคต่าง ๆ ในย่อหน้าให้มีความต่อเนื่องและความราบรื่น	2.67	1.22	3.82	0.87
8. การใช้คำเชื่อมประโยคและคำเชื่อมความคิดในการเขียนย่อหน้าประเภทต่าง ๆ	1.48	0.80	4.02	0.87
9. การเขียนย่อหน้าประเภทต่าง ๆ โดยใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	2.38	0.90	3.95	0.83
10. การเขียนย่อหน้าประเภทต่าง ๆ โดยใช้กลไกการเขียน การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ และเครื่องหมายวรรคตอน	2.97	1.25	4.23	0.78
ภาพรวม	2.39	1.05	4.12	0.76

ตารางที่ 1 แสดงผลของการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้า พบว่า ก่อนเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีสมรรถนะการเขียนย่อหน้าในภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.39, S.D = 1.05$) อย่างไรก็ตาม หลังการเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีสมรรถนะการเขียนย่อหน้าในภาพรวมในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12, S.D = 0.76$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ก่อนการเรียน นักศึกษาประเมินตนเองว่ามีสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษในระดับน้อยที่สุดจนถึงปานกลาง (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.48 - 2.97) โดยสมรรถนะการเขียนที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การใช้กลไกการเขียน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน ความต่อเนื่องและความราบรื่นของย่อหน้า และการเขียนประโยคแสดงหัวข้อ ส่วนสมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3 ลำดับแรก ได้แก่ การใช้คำเชื่อมประโยคและความคิด ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และการกำหนดหัวข้อและการควบคุมความคิด เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า หลังการเรียน นักศึกษาการประเมินตนเองว่ามีสมรรถนะการเขียนในระดับมากทุกประเด็น (ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.82 - 4.36) สมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเขียนประโยคแสดงหัวข้อ การกำหนดหัวข้อและการควบคุมความคิด และใช้กลไกการเขียน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน สมรรถนะที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ความต่อเนื่องและความราบรื่นของย่อหน้า ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และการใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ

2. ประเด็นการเขียนย่อหน้าที่นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะมากที่สุดและน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 ผลต่างค่าเฉลี่ยและอันดับของประเด็นการเขียนย่อหน้าที่นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะมากที่สุดและน้อยที่สุด

ประเด็นการเขียนย่อหน้า	ก่อนเรียน	หลังเรียน	ผลต่าง	อันดับ
	\bar{x}	\bar{x}		
1. การเขียนประโยคแสดงหัวข้อ	2.66	4.36	1.70	5
2. การกำหนดหัวข้อและการควบคุมความคิด	2.33	4.34	2.01	2
3. การเขียนประโยคสนับสนุนที่เป็นประเด็นหลัก	2.38	4.19	1.81	4
4. การเขียนขยายความประเด็นหลัก	2.59	4.21	1.62	7
5. การเขียนประโยคสรุป	2.49	4.16	1.67	6
6. การเขียนที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	1.98	3.95	1.97	3
7. การเขียนที่มีความต่อเนื่องและความราบรื่น	2.67	3.82	1.15	10
8. การใช้คำเชื่อมประโยคและความคิดในย่อหน้า	1.48	4.02	2.54	1
9. การใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ	2.38	3.95	1.57	8
10. การใช้กลไกการเขียน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน	2.97	4.23	1.26	9

ตารางที่ 2 แสดงผลต่างของค่าเฉลี่ยก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง พบว่า หัวข้อที่นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะมากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การใช้คำเชื่อมประโยคและคำเชื่อมความคิด (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 2.54) การกำหนดหัวข้อและการควบคุมความคิดในประโยคแสดงหัวข้อ (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 2.01) และการเขียนย่อหน้าที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 1.97) ส่วนประเด็นการเขียนที่นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะน้อยที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ การเรียบเรียงประโยคต่าง ๆ ในย่อหน้าให้มีความต่อเนื่องและความราบรื่น (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 1.15) การเขียนย่อหน้าประเภทต่าง ๆ โดยใช้กลไกการเขียน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 1.26) และการเขียนย่อหน้าประเภทต่าง ๆ โดยใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (ผลต่างค่าเฉลี่ย = 1.57)

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญ ปัญหาและการแก้ปัญหาในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญ ปัญหาและการแก้ปัญหาในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง นักศึกษาตอบคำถามแบบปลายเปิดในแบบสอบถามความคิดเห็น จำนวน 3 ข้อ ได้แก่ 1) ท่านคิดว่าการเขียนเค้าโครง (Outline) มีความสำคัญกับการเขียนย่อหน้าหรือไม่ อย่างไร จงอธิบายพอสังเขป 2) ท่านมีปัญหาในการเขียนเค้าโครงหรือไม่ ถ้ามี จงอธิบายปัญหาหรือความยากที่ท่านพบเจอ และ 3) ท่านมีวิธีการจัดการปัญหาในการเขียนเค้าโครงและการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ อย่างไร จงอธิบายพอสังเขป โดยผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นโดยสรุปมีดังนี้

3.1 ความสำคัญของการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครงในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ

นักศึกษาเห็นความสำคัญของเทคนิคการเขียนเค้าโครงต่อการเขียนย่อหน้า เพราะช่วยทำให้การเขียนย่อหน้าง่ายขึ้น ช่วยในการวางแผน กำหนดทิศทาง และจัดระเบียบการเขียน ช่วยให้เขียนย่อหน้าได้ตรงตามประเด็น และอยู่ในขอบเขต และไม่ลืมประเด็นที่ต้องการสื่อสารถึงผู้อ่าน ช่วยให้ย่อหน้าภาษาอังกฤษมีความถูกต้องสมบูรณ์ มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และมีความชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นักศึกษาคณะหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า “คิดว่าการเขียนเค้าโครงมีความสำคัญกับการเขียนย่อหน้าเป็นอย่างมาก เพราะการเขียน Outline จะช่วยให้เราจัดลำดับความคิดหรือเรียบเรียงความคิดของตัวเองได้ดีก่อนที่จะเริ่มเขียนย่อหน้า และการเขียน Outline จะช่วยเตือนให้ผู้เขียนไม่ลืมเขียนสิ่งสำคัญในการเขียนย่อหน้า” นักศึกษาชายคนหนึ่งให้ความคิดเห็นว่า “การเขียน Outline มีความสำคัญมากครับ เพราะว่าถ้าหากเราได้ร่าง Outline ออกมาก่อนนำไปเขียนย่อหน้า จะทำให้ใจความในย่อหน้านั้นกระชับและมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้อย่างสมบูรณ์แบบที่สุดครับ” นักศึกษาอีกคนหนึ่งคิดเห็นว่า “การเขียนเค้าโครงมีความสำคัญเพราะจะช่วยให้เรารู้ว่าควรเขียนไปในทิศทางใด หากเราไม่มีการเขียน Outline ก่อน ก็อาจจะทำให้เราเขียนออกไปประเด็นใหม่ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับ Topic เลย”

3.2 ปัญหาของการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง

นักศึกษาจำนวนน้อยมากที่กล่าวว่าไม่พบปัญหาใด ๆ ส่วนนักศึกษาที่เหลือระบุว่าพบเจอปัญหาบ้างในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง ปัญหาแรกเกี่ยวข้องกับความเข้าใจในการเขียนประโยคสนับสนุนที่ประกอบด้วยประโยคที่ระบุประเด็นหลักที่สอดคล้องกับการควบคุมความคิดในประโยคแสดงหัวข้อและประโยคสนับสนุนที่เป็นการขยายความประเด็นหลัก นักศึกษาบางคนยังไม่สามารถแยกแยะประโยคสนับสนุนทั้งสองประเภทนี้ได้ ปัญหาที่สองเกี่ยวข้องกับความคิดเกี่ยวกับหัวข้อของการเขียนที่มีจำกัด จึงทำให้ไม่

สามารถเขียนขยายความหรือให้ตัวอย่างเพิ่มเติมได้ ปัญหาสุดท้ายเกี่ยวข้องกับความรู้ด้านไวยากรณ์ คำศัพท์ การใช้อักษรพิมพ์ใหญ่ที่ไม่แม่นยำของนักศึกษา

นักศึกษาคคนหนึ่งสะท้อนว่า “ปัญหาเกี่ยวกับไวยากรณ์และรู้คำศัพท์ไม่เยอะมากพอ” อีกคนหนึ่งกล่าวว่า “ไวยากรณ์ที่ไม่แน่นพอทำให้การเขียนเค้าโครงนั้นไม่ถูกหลักไวยากรณ์สักเท่าไร การใช้อักษรพิมพ์ใหญ่พิมพ์เล็กในประโยคและกับคำนามเฉพาะ บางครั้งที่เกิดพลาดเกิดจากความเคยชินของตัวเอง” อีกคนหนึ่งกล่าวว่า “เนื่องด้วยบ้างครั้งนั้น ตนเองไม่สามารถคิดไอเดียที่จะนำมาเขียนเป็นย่อหน้าของตนเองได้” นักศึกษาหญิงคนหนึ่งกล่าวเพิ่มเติมว่า “ปัญหาส่วนใหญ่ที่พบในการเขียนเค้าโครงคือ บางประโยคยังคงผิดหลักไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษ หนูไม่เก่งเรื่องไวยากรณ์ จึงเป็นปัญหาที่หนูพบเจอ แต่หลังจากได้เรียนการเขียนย่อหน้าแล้วหนูก็ตระหนักและสังเกตมากขึ้น”

3.3 วิธีการแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง

จากปัญหาที่นักศึกษาหลายคนพบเจอเมื่อใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครงก่อนการเขียนย่อหน้า ภาษาอังกฤษ นักศึกษามีวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา ได้แก่ การเรียนรู้และทบทวนโครงสร้างและไวยากรณ์ ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การสอบถามความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้นเรียน การใช้พจนานุกรม การปรับปรุงแก้ไข จากข้อมูลป้อนกลับจากผู้สอน และการฝึกฝนบ่อย ๆ

นักศึกษาคคนหนึ่งกล่าวว่า “การแก้ปัญหาคือการอ่านหนังสือเพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ จากหนังสือเรียนหรือบทความที่เป็นภาษาอังกฤษ และฝึกแต่งประโยคบ่อย ๆ เพื่อให้เกิดความคุ้นชินเกี่ยวกับการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องตามหลักการ” อีกคนหนึ่งกล่าวว่า “แก้ปัญหาโดยการเปิดพจนานุกรม หนังสือ และตรวจงานซ้ำ ๆ จนกว่าจะพอใจ” นักศึกษาหญิงอีกคนหนึ่งแสดงความคิดเห็นว่า “ได้เรียนรู้จากการให้ Feedback ของอาจารย์ และศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพในส่วนนี้ให้ดียิ่งขึ้นค่ะ ทำความเข้าใจเกี่ยวกับหัวข้อให้ได้มากที่สุด ว่าหัวข้อนี้เกี่ยวกับอะไร แล้วสามารถตีความไปในทิศทางใดได้บ้าง เพื่อที่เราจะสามารถกำหนดได้ว่าเราอยากเขียนอะไร” นักศึกษาอีกคนหนึ่งกล่าวถึงการแก้ปัญหาว่า “ขอคำแนะนำจากเพื่อน ๆ เพื่อแก้ปัญหาเรื่องกระบวนการคิดให้มีความสัมพันธ์กันมากขึ้น มีสติมากขึ้นและฝึกเขียนบ่อย ๆ”

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษและความคิดเห็นของนักศึกษาต่อเทคนิคการเขียนเค้าโครง ผู้วิจัยขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1. การประเมินตนเองต่อสมรรถนะการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง

ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยการประเมินตนเองด้านสมรรถนะการเขียนย่อหน้าของนักศึกษาสูงขึ้นหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง เหตุผลอาจเป็นเพราะว่าการเขียนเค้าโครงเป็นเทคนิคที่มีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนจัดการกับความคิดได้ดี ไม่ลืมเขียนประเด็นสำคัญต่าง ๆ ช่วยให้การเขียนมีความชัดเจนและราบรื่น แสดงการใช้ภาษาที่มีคุณภาพสูง (Creme & Lea, 2003 ; Oshima & Hogue, 2007) สอดคล้องกับการศึกษาของ Sabrina & Sianipar (2012 : 1-20) และ Indriani (2019 : 1-4) ที่พบว่าหลังเรียนและฝึกใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง สมรรถนะการเขียนของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ จำนวนและประเภทข้อผิดพลาดในการเขียนยังลดลงอีกด้วย เหตุผลอีกประการหนึ่งที่ทำให้สมรรถนะการเขียนย่อหน้าของนักศึกษาพัฒนาขึ้น เพราะการประเมินตนเองทำให้นักศึกษารู้จุดแข็งและจุดอ่อนของตนเอง และอาจทำให้เกิดความตระหนักในการเรียนรู้ และสอดคล้องกับการศึกษาของ Susanti (2018 : 31-43) ที่พบว่า ความตระหนักช่วยสร้างความมั่นใจที่ดีให้กับผู้เรียน ทำให้รู้สึกสนุกกับกระบวนการเรียนการสอน และเข้าใจสื่อที่ผู้สอนใช้ประกอบการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้น

2. ประเด็นการเขียนย่อหน้าที่นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะมากที่สุดและน้อยที่สุดหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครง

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามีการพัฒนาสมรรถนะการเขียนในประเด็นเกี่ยวกับการใช้คำเชื่อมประโยคและความคิด การกำหนดหัวข้อและการควบคุมความคิดในประโยคแสดงหัวข้อ และการเขียนย่อหน้าที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่าผู้วิจัยมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนแบบค่อยเป็นค่อยไป มีการให้ความรู้และเน้นการลงมือปฏิบัติจริงผ่านกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกและการทำงานเป็นกลุ่มที่ลดความสามารถของผู้เรียน ถึงแม้ว่านักศึกษาจะประเมินตนเองว่ามีสมรรถนะการเขียนทุกประเด็นหลังเรียนในระดับมาก แต่ยังมีประเด็นการเขียนที่นักศึกษามีอันดับการพัฒนาสมรรถนะน้อยที่สุด ได้แก่ การเรียบเรียงประโยคให้มีความต่อเนื่องและความราบรื่น การใช้กลไกการเขียน ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่และเครื่องหมายวรรคตอน และการใช้โครงสร้างประโยคและไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เหตุผลอาจเป็นเพราะว่านักศึกษาจำนวนหนึ่งขาดประสบการณ์การเรียนการเขียนอย่างจริงจัง เป็นระบบ และเน้นกระบวนการ Brammer (2007 : 71-85) และ Negari (2011 : 299-307) กล่าวว่า กระบวนการเขียนที่มีหลายขั้นตอนและในแต่ละขั้นตอนผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทักษะและความสามารถที่หลากหลาย เช่น การเขียนเค้าโครง ความรู้ทางไวยากรณ์ การเขียนที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียว และราบรื่นในการเขียน สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดความยุ่งยาก

ซับซ้อนในการเขียนแก่ผู้เรียน เหตุผลอีกประการหนึ่งอาจเป็นเพราะว่านักศึกษามีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน คนที่มีความสามารถทางภาษาที่อ่อนหรือปานกลางอาจยังมีความรู้และความเข้าใจไม่เพียงพอหรือยังไม่แม่นยำในประเด็นการเขียนเหล่านี้ การเขียนเป็นทักษะที่ยาก ต้องใช้เวลาและการฝึกฝนเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการเขียนเหล่านี้ให้ดียิ่งขึ้น

3. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสำคัญ ปัญหาและการแก้ไขปัญหาในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง

ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นความสำคัญของการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครงในการเขียนย่อหน้าภาษาอังกฤษ เหตุผลอาจเป็นเพราะประสิทธิภาพของเทคนิคการเขียนเค้าโครงที่ช่วยให้ผู้เรียนกำหนดทิศทางและความคิดในการพัฒนาการเขียนย่อหน้าที่มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน มีความต่อเนื่อง และความราบรื่น อันเป็นองค์ประกอบที่ดีของการเขียนภาษาอังกฤษ Donahue (2007) และ Tazky (2018 : 202-210) กล่าวว่า ผู้เรียนที่คุ้นเคยกับเทคนิคการเขียนเค้าโครงช่วยให้ผู้เรียนเรียบเรียงความคิด เชื่อมโยงความคิด ปรับปรุงการใช้ไวยากรณ์ทำให้การเขียนเสร็จเร็วและมีคุณภาพ

อย่างไรก็ตาม นักศึกษาสะท้อนว่าพบปัญหาในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง เหตุผลอาจเป็นเพราะว่านักศึกษายังไม่คุ้นเคยกับเทคนิคนี้ ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการฝึกฝนเทคนิคนี้ให้มากกว่านี้ นอกจากนี้ การเขียนเป็นทักษะที่มีกระบวนการ มีความซับซ้อน ต้องใช้ความสามารถที่หลากหลาย จึงทำให้เกิดปัญหา โดยเฉพาะกับนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษที่อ่อนและปานกลาง ถึงแม้ว่านักศึกษามักจะพบกับปัญหาในการใช้เทคนิคการเขียนเค้าโครง นักศึกษาพยายามหาทางแก้ไขปัญหาที่หลากหลายด้วยตนเอง เช่น การเรียนรู้และการศึกษาข้อมูลเพิ่มเติม การสอบถามความคิดเห็นจากเพื่อนร่วมชั้นเรียน และการใช้ประโยชน์จากการให้ข้อมูลป้อนกลับของผู้สอน การที่นักศึกษายอมหาทางแก้ไขปัญหาด้วยตนเองอาจเป็นเพราะว่า การประเมินตนเองทำให้นักศึกษารู้จุดอ่อนของตนเอง และเมื่อรู้จุดอ่อนแล้วจึงทำให้เกิดความตระหนักในตนเอง สอดคล้องกับหลักการสอนผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้ในหนังสือ Teaching Children How to Learn ของ Ellis & Ibrahim (2015) ที่กล่าวว่า ความตระหนักรู้ในจุดอ่อนและจุดแข็งของผู้เรียน ช่วยสร้างเป้าหมายในการเรียนและทำให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ให้ได้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การประเมินตนเองทำให้ผู้เรียนรู้จักจุดอ่อนและจุดแข็งของตนเอง อย่างไรก็ตาม หากผู้เรียนไม่ตระหนัก โดยเฉพาะจุดอ่อนที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น การพัฒนาสมรรถนะการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนคงเกิดขึ้นได้ยาก ผู้สอนควรกระตุ้นความตระหนักและสร้างแรงจูงใจในการพัฒนาจุดอ่อนในการเขียนให้กับผู้เรียน ความตระหนักและแรงจูงใจจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเอาชนะปัญหาในการเขียนได้

1.2 การเขียนเค้าโครงและการเขียนย่อหน้าเป็นทักษะที่ยากและมีกระบวนการ การจะพัฒนาสมรรถนะการเขียนของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรมีการออกแบบและจัดกระบวนการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบล่วงหน้า และควรเน้นกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบค่อยเป็นค่อยไป โดยผู้สอนควรให้ความช่วยเหลือในช่วงเริ่มต้นหรือจนกว่าผู้เรียนจะเกิดความมั่นใจในตนเอง และในห้องเรียน ควรให้เวลาอย่างเพียงพอกับการเรียนรู้และการฝึกฝนของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการเปรียบเทียบสมรรถนะการเขียนระหว่างการประเมินตนเองของผู้เรียนและการประเมินจากผู้สอนหลังการเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร เพื่อยืนยันประสิทธิภาพของกลยุทธ์การเขียนเค้าโครงให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการเปรียบเทียบสมรรถนะการเขียนย่อหน้าก่อนและหลังเรียนเทคนิคการเขียนเค้าโครงด้วยแบบทดสอบแบบอัตนัย เพราะข้อสอบประเภทนี้ช่วยระบุระดับสมรรถนะการเขียนย่อหน้าที่แท้จริงของผู้เรียนได้ ช่วยยืนยันประสิทธิภาพของเทคนิคการเขียนเค้าโครงได้มากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- รัตนะ บัวสนธิ. (2564). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญวิช วิเชียรพันธ์, (2564). พัฒนาการเรียนรู้สู่ผลลัพธ์ในฝันด้วยเทคนิค “การประเมินผลตนเอง”. *ออนไลน์* สืบค้นเมื่อ 5 กุมภาพันธ์ 2567. แหล่งที่มา : <https://iamkru.com/2021/05/03/assessment/>
- Boud, D. (2000). Sustainable assessment: Rethinking Assessment for the Learning Society. *Studies in Continuing Education*. 22, 151-167.
- Brammer, C. (2007). Peer Review from the Students' Perspective: Invaluable or Invalid. *Composition Studies*. 35 (2), 71-85.
- Crème, P. and Lea, M. (2003). *Writing at University*. (2nd ed.). Philadelphia: Open University Press.
- Darus, S. and Subramanian, K. (2009). Error Analysis of the Written English Essays of Secondary School Students in Malaysia: A Case Study. *European Journal of Social Sciences*. 8 (3), 483-495.

- David, K. (2004). *Manage Your Writing*. California: Komei.
- Donahue, S. (2007). *Writing: Road-Runner English*. Indianapolis: MacGraw-Hill.
- Duigu, G. (2003). *Essay Writing for English Test*. Sydney: Academic English Press.
- Ellis, G. and Ibrahim, N. (2015). *Teaching Children How to Learn*. Surrey: Delta.
- Goose, A. (2001). *Eight Kinds of Writing: Lesson and Practice for Writing Tests*. (2nd ed.). Portland: Weston Walch.
- Indriani, K.S. (2019). The Effect of Outline Planning in Argumentative Essay Writing of Fourth Semester Students of English Department. *Lingual*. 8 (2), 1-4.
- Negari, G.M. (2011). A Study on Strategy Instruction and EFL Learners' Writing Skill. *International Journal of English Linguistics*. 1 (2), 299-307.
- Oshima, A. and Hogue, A. (2007). *Introduction to Academic Writing Level 3*. (3rd ed.). New York: Pearson Education.
- Purwanti, T. T. (2015). The Implementation of Self-Assessment in Writing Class: A Case Study at STBA Lia Jakarta. *TEFLIN Journal*. 26 (1), 97-116.
- Sabrina, M. and Sianipar, Y.A. (2012). Improving Students' Achievement in Writing Descriptive Paragraph Using Outline Technique. *Transform Journal of English Language Teaching and Learning of FBS UNIMED*. 3 (1), 1-20.
- Susanti, E. (2018). The Impact of Learning Together Method-Based Lesson Study on Students' Self-Awareness in Speaking Class. *Journal of English Education*. 1 (2), 31-43.
- Taufik, M., Bambang, and Cahyono, Y. (2016). Investigating the Effect of Using Self-Assessment on Iranian EFL Learners' Writing. *Journal of Education and Practice*. 7 (28), 80-89.
- Tazky, K. (2018). The Effect of Using Outline Technique to Improve Students' Ability in Writing Descriptive. *Retain*. 6 (3), 202-210.
- Zimmerman, B. J. (2002). Becoming a Self-Regulated Learner: An Overview. *Theory into Practice*. 41, 64-70.